

ויאמר הקרבנות ויכוין כי ההיכלות העולים בקרבנות הם הכלים חיצוניים דז"מ דכ"א מז"א יום א' דמלך א' בלע דכולם. יום ד' דמלך ד' הדרן' בדר דכולם. יום ב' דמלך ב' יובב דכולם. יום ה' דמלך ה' דשמלה דכולם. יום ג' דמלך ג' חושם דכולם. יום ו' דמלך ו' שאול דכולם. יום ז' דמלך ז' בעל חנן דכולם.

* **יכוין לזווג** כחב"ד (הפרצופים שמעל ז"ן), דע"י ודא"א ודאו"א ודזו"ן (ה' נקודות שיצאו מעיניים דא"ק), דעשיה דאצילות המלובשים בפרצוף שכנגדם בעשיה. ולהמשיך מהם נרנח"י דנח"י (מוחין) דנפש (דעשיה), מוחין פנימים ומקיפים, לכלים חיצוניים (עשיה) דזו"ן דכ"א (נתנת כוח לזו"ן). **לברר** בירורי כלים חיצונים, כחב"ד (בירורים) דמלכים דכ"א (ה' נקודות) מהם. ולהעלותם (הבירורים) עם פנימיות העשיה (הבחנות הישנות - 2,3,4), ונפש שלו (המכוין). ולכלול ולעלות עמהם חיצוניות העשיה (הבחנות הישנות - 6,7,8) פנימים ומקיפים, ליצירה, דרך היכלי ז"א דעשיה כנז"ל דכ"א מהם (ה' נקודות). ולהעלותם מהיכל להיכל עד היצירה. וזה ע"י הקרבנות

ויאמר הקרבנות לתקן פנימיות וחיצוניות דפנימיות דעשיה דאבי"ע בעובי להעלותם עם פנימיות וחיצוניות דחיצוניות הנתקן ע"י מצות מעשיות.

ויכוין עצמו להתפלל בהכרעה ובקול נמוך ובשמחה ולא בעצבות ומתוך הספר ובהסתכל עיניו בו. וכל דבר שיסתכל יכוין שעניו הם סוד חו"ב. וכל פסוק שבתפלה יאמרנו בטעמים הראוים לו.

וכדי שתחול עליו קדושה עליונה ותתן לו כח לקשור העולמות בתפלתו יעשה עצמו כסא לקדושה. ויחשוב כי - ראשו כסא להוי"ה בניקוד קמין. וב' מוחין שבו הם סוד י"ה שהם בחו"ב, בימין שבהם יכוין להוי"ה בניקוד פתח ובשמאל בהוי"ה בניקוד צירי. ולעניו יכוין כי עי"ן הוא מספר ה' הוי"ו"ת, ומפני שעתה בעשיה יכוונם במילוי ההי"ן. ולאזנו יכוין און שהוא ס"ג חוץ מה' אחרונה שהיא בההי"ן. ועי"ז ישמע איזו קדושה עליונה. ובחוטם יכוין שמספרו ס"ג אולי יריח בו ריח קדושה. ולפה יכוין שמספרה ס"ג וכ"ב אותיות שבחמש מוצאות שיוצאת ממנה, אולי ישיג לרוח ה' שידבר בו. ולב' זרועות יכוין לב' הוי"ו"ת, בניקוד סגול לימינו ובניקוד שבא לשמאלו. ולגופו הוא סוד ו' של שם שהוא ז"א יכוין הוי"ה בניקוד חולם. ולב' ירכותיו יכוין לב' הוי"ו"ת א' בניקוד חיריק לימין וא' בניקוד קבוץ לשמאלו. ולבריתו יכוין הוי"ה בניקוד שורק וא"ו. ולעטרה שלו והיא סוד ה' אחרונה של שם שהיא מלכות יכוין הוי"ה בניקוד צבאות. וכל אלו הכוונות של ההוי"ו"ת הם בפנימיותו אבל בחיצו' בצלם אלהים עשה אותו, כי הא' שבו היא גולגלתא כתר, והל' ג' מוחין חב"ד, וה' ה"ק מחסד עד הוד שמתפשטים בהם המוחין הנז', והי' ה"ס בריתו ומתפשטים בו כללות המוחין, והם' היא עטרה שלו שהיא מלכות ומתפשטים בו כללות המוחין:

* א"ה כן כתוב בכל הסידורים ולא יותר, וכן המנהג בק"ק בית אל יכ"ן לכוין כמ"ש כתוב כאן. אבל בישיבתנו ישיבת רחובות הנהר יש מהרבנים שמכונים כמ"ש כתוב בספר נה"ש ד"ט ע"ד ע"ש. ויש מכונים כמ"ש כאן והבוחר יבחר. ועיין בספר עלי נהר ד"ח ע"ד באות ל"ב ע"ש.
1. עי' ענ"ה דף כ"ז ע"ב, הגהת השד"ה אות מ"ג, כדי לברר (כלומר, הבירור אינו נעשה כאן אלא במשניות, כמו שפע חיצון במטבע ברכה).

הקדמת הקרבנות עיין בנהר שלום דפוס ירושת"ו בדי"ט ע"ג

אח"כ יאמר יהי רצון שתיקנו לומר קודם פרשת התמיד במקום וידוי הקרבן כדי לכלול את בחינת המדבר עם הדצ"ח שבקרבן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתְּרַחֵם עָלֵינוּ, וְתִמְחֹזַל לָנוּ אֶת־כָּל־חַטָּאתֵינוּ, וְתִכַּפֵּר לָנוּ
אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחֹזַל וְתִסְלַח לְכָל־פְּשָׁעֵינוּ, וְשֶׁתְּבַנֶּה
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ, וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ קָרְבָּן הַתְּמִיד
שֶׁיִּכַּפֵּר בְּעֵדֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מוֹשֶׁה
עֲבֹדְךָ כְּאָמֹר:

¹ פרשת קרבן התמיד הוא לתקן העשייה דכל העולמות ולשרוף הקליפות והעכירות שבהם ולהמתיק דיני לאה ולהכניע ולבטל תולע הטמא בכח תולע הקדוש שהוא חסד דגבורות שבו שם אבגית"ץ. ולעלות ולכלול עשייה של כל העולמות באופן זה:

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶל־מוֹשֶׁה לֵאמֹר: צֹו גִימטריא אל אדנ"י שבעשייה.
ויכוין להמשיך אש גבוה שהוא הארת ה"ג דביסוד נוק' דז"א שהוא מההוא רוחא דיהיב
בה ז"א שהוא הרי"ו העליון לשרוף העכירות והקלי' הנאחזים בעשייה דכל העולמות
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרַת אֱלֹהִים אֶת־קָרְבָּנִי לְחֵמִי לְאִשׁ־רִיחַ
נִיחֹזִי תִשְׁמְרוּ לְהִקְרִיב לִי בְּמוֹעֵדוֹ: וְאֶמְרַת לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה
אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם
לְיוֹם עֹלָה תְּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַּבֶּקֶר וְאֶת־הַכֶּבֶשׂ
הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֵבִים: וְעֵשִׂירִית הָאִיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִית רְבִיעֵת הֶהָיִן:

עֹלֹת יכוין לגלות הארת מדת החסד דגבורות שבו שם אבגית"ץ ג' תולע להכניע ולבטל תולע הטמא שהם הקליפות האוחזים בשארית בירורי המלכים ולהמתיק דיני לאה

1. בכל בוקר מתעורר התולע הטמא (הקלי'), ורוצה לכלות את העולם. ע"י התולע הקדוש, אנחנו שורפים אותו (שהוא העכירות של הקלי' עיי פע"ח).

תַּמְיֵד גַּי אֵלֶּף הִי יוֹד הִי. אֵלֶּף הָא יוֹד הָא. אֵלֶּף הָה יוֹד הָה. וּבֹאֲתוֹת תַּמ"ד
 רְמוּזִים בּו ד' אֵלֶפֶן דד' אֵהִיָּה שְׁלֹקַחַת לֵאָה מֵהָאֲרַת לְבוּשֵׁי ד' מוּחֵן דז"א הַעֲשֵׂיָה
 בְּהַר סִינַי לְרִיזוֹ נִיזְזוֹ אִשָּׁה לְיְהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַלֵּיזֵן
 לְכַבֵּשׁ הָאֵלֶּד בְּקֹדֶשׁ הַסֶּךָ נֶסֶךְ שֶׁכָּר לְיְהוָה: וְאֵת הַכַּבֵּשׁ
 הַשֵּׁנִי תַעֲשֵׂה בֵּין הָעֲרֵבִים כַּמִּנְזוֹת הַבֶּקָר וּכְנִסְכּוֹ תַעֲשֵׂה
 אִשָּׁה ה יוד הה וו הה אל אדני

[יכוין² להעלות פנימיות כתר דעשיה להלביש היצוניות תית דיצירה].
 יכוין להעלות פנימיות חב"ד דעשיה להלביש היצוניות נה"י דיצירה.

רִיזוֹ ו יוד הא ואו הא אל יהוה ופנימיות נה"י
 דיצירה להלביש היצוניות חג"ת, ופנימיותם לחיצוניות חב"ד, ופנימיותם לחיצוניות
 מלכות דבריאה.

נִיזְזוֹ ה יוד ה"י ואו ה"י אל שדי ופנימיות מלכות
 דבריאה לחיצוניות נה"י דבריאה, ופנימיותם לחיצוניות חג"ת, ופנימיותם לחיצוניות חב"ד,
 ופנימיותם לחיצוניות מלכות נוק' דז"א דאצילות.

לְיְהוָה י יוד ה"י וי"ו ה"י ופנימיות מלכות
 נוק' דז"א דאצילות לחיצוניות נה"י דילה, ופנימיותם לחיצוניות חג"ת, ופנימיותם לחיצוניות
 חב"ד | ופנימיותם לחיצוניות מלכות דז"א.
 ופנימיותם לחיצוניות נה"י דילה, ופנימיותם לחיצוניות חג"ת, ופנימיותם לחיצוניות חב"ד |
 ופנימיותם לחיצוניות חב"ד לחיצוניות מלכות דאו"א.
 ופנימיותם לחיצוניות נה"י דילה, ופנימיותם לחיצוניות חג"ת, ופנימיותם לחיצוניות
 חב"ד | ופנימיותם לחיצוניות מלכות דא"א.
 ופנימיותם לחיצוניות נה"י דילה, ופנימיותם לחיצוניות חג"ת, ופנימיותם לחיצוניות
 לחיצוניות חב"ד דא"א | ופנימיותם לחיצוניות מלכות דע"י.
 ופנימיותם לחיצוניות נה"י דילה, ופנימיותם לחיצוניות חג"ת, ופנימיותם לחיצוניות
 לחיצוניות חב"ד דע"י | ופנימיותם לחיצוניות עולם שלמעלה ממנו ע"ד הנז"ל.
 וכן עד"ה עולים העולמות מדרגה למעלה ממדרגה עד א"ס:

2. יש לכוין גם עבור הכתר. ע"י בהקדמת חודו, שמזכיר העלאת כחב"ד, המתייחס לכאורה למילת אשה.

הקדמת אנא בכה (נהר שלום דף כ' ע"ב [כ"ה ע"ד]): להעלות חיצוניות חב"ד דעשיה, לפנימיות מלכות דיצירת. וגם להעלות פנימיות חג"ת דעשיה, לחיצוניות מלכות דיצירת.

מחסד דיצירה **אב גי תץ** לחיצוניות חכמה דעשיה
בשתים יכסה פניו

ס"ג וי' אותיות (ע"ג), ומילוי מ"ה (י"ט) בגי' בי"פ (צ"ב)
ב"פ ע"ג (פנימי - מקיף), עולה פני"ו
שלא יעלו למעלה לשורשם

מקיף	חב"ד	פנימי
בְּכַחַד		אֲנֵא
בי"פ		בי"פ
פני"ו	י' אות' דס"ג	יוד ה'י ואו ה'י
	גי' דס"ג	יוד ה'י ואו ה'י
	מילוי מ"ה (י"ט)	יוד הא האו הא

לכסות חח"ן דחכמה, דחיצוניות חכמה דעשיה

ובשתים יכסה רגליו

ב"פ ס"ג ומ"ה (ח"ק), עולה רי"ו
שלא ירדו למטה מגבולם

מקיף	נה"י	פנימי
יְמִינֶךָ		גְּדוּלַת
ח"ק		ח"ק
רי"ו	גי' ס"ג	יוד ה'י ואו ה'י
	גי' מ"ה	יוד הא האו הא

לכסות חח"ן דנצח, דחיצוניות חכמה דעשיה

ובשתים יעו: פה

בגי' אלהי"ם: קס"א ע"ה

מקיף	חג"ת	פנימי
צְרוּרָה:		תַּתִּיר
		אלהים
אלף ה'י יוד ה'י גי' פ"ף ע"ה		גי' יע"ו

לעופף בחח"ן דחסד, דחיצוניות חכמה דעשיה
ולהעלות כל כללות הנ"ל, ולהלביש חח"ן דפנימיות מלכות דיצירה,
שבה אות

מגבורה דיצירה **קר עש טון** לחיצוניות בינה דעשיה
בשתים יכסה פניו

ס"ג וי' אותיות (ע"ג), ומילוי מ"ה (י"ט) בגי' בי"פ (צ"ב)
ב"פ ע"ג (פנימי - מקיף), עולה פני"ן
שלא יעלו למעלה לשורשם

מקיף	חב"ד	פנימי
רַנַּת		קַבֵּל
בי"פ		בי"פ
יוד ה' ואו ה' פני"ן	י' אות' דס"ג	יוד ה' ואו ה'
יוד ה' ואו ה'	גי' דס"ג	יוד ה' ואו ה'
יוד הא הא הא	מילוי מ"ה (י"ט)	יוד הא הא הא

לכסות בג"ה דבינה, דחיצוניות בינה דעשיה

ובשתים יכסה רגליו

ב"פ ס"ג ומ"ה (ח"ק), עולה רי"ן
שלא ירדו למטה מגבולם

מקיף	נה"י	פנימי
שֵׁבְבוּ		עֲמֹךְ
ח"ק		ח"ק
יוד ה' ואו ה' רי"ן	גי' ס"ג	יוד ה' ואו ה'
יוד הא הא ואו ה'	גי' מ"ה	יוד הא הא ואו הא

לכסות בג"ה דהוד, דחיצוניות בינה דעשיה

ובשתים יעו: פף

בגי' אלהי"ם: קס"א ע"ה

מקיף	חג"ת	פנימי
נֹרְא:		טְהַרְנוּ
אלף ה' יוד ה' גי' פ"ף ע"ה		אלהים גי' יע"ו

לעופף בבג"ה דגבורה, דחיצוניות בינה דעשיה
ולהעלות כל כללות הנ"ל, ולהלביש בג"ה דפנימיות מלכות דיצירה,
שבה אות

מתפארת דיצירה נג די כש לחיצוניות דעת דעשיה

בשתים יכסה פניו

ס"ג וי' אותיות (ע"ג), ומילוי מ"ה (י"ט) בגי' בי"פ (צ"ב)

ב"פ ע"ג (פנימי - מקיף), עולה פניו

שלא יעלו למעלה לשורשם

מקיף	חב"ד	פנימי
גבור		נא
בי"פ		בי"פ
יוד ה' ואו ה' פניו	י' אות' דס"ג	יוד ה' ואו ה'
יוד ה' ואו ה'	גי' דס"ג	יוד ה' ואו ה'
יוד הא הא הא	מילוי מ"ה (י"ט)	יוד הא הא הא

לכסות דת"י דדעת, דחיצוניות דעת דעשיה

ובשתים יכסה רגליו

ב"פ ס"ג ומ"ה (ח"ק), עולה רי"ו

שלא ירדו למטה מגבולם

מקיף	נה"י	פנימי
יחזק		דורשי
ח"ק		ח"ק
יוד ה' ואו ה' רי"ו	גי' ס"ג	יוד ה' ואו ה'
יוד הא הא ואו ה'	גי' מ"ה	יוד הא הא ואו הא

לכסות דת"י דיסוד, דחיצוניות דעת דעשיה

ובשתים יעו"פ

בגי' אלהי"ם: קס"א ע"ה

מקיף	חג"ת	פנימי
שמרם:		כבבת
אלף ה' יוד ה' גי' פ"ף ע"ה		אלהים גי' יע"ו

לעופף בדת"י דתפארת, דחיצוניות דעת דעשיה ולהעלות כל כללות הנ"ל, ולהלביש דת"י דפנימיות מלכות דיצירה, שבה אות

מהוד דיצירה **חֶזֶק בַּטָּנָע** לפנימיות גבורה דעשיה

בשתים יכסה פניו

ס"ג וי' אותיות (ע"ג), ומילוי מ"ה (י"ט) בגי' בי"פ (צ"ב)

ב"פ ע"ג (פנימי - מקיף), עולה פניו

שלא יעלו למעלה לשורשם

מקיף
קְדוּשָׁה

חב"ד

פנימי
חֶזֶק

	בי"פ		בי"פ
פניו	יֹד הִי וְאוֹ הִי	י' אות' דס"ג	יֹד הִי וְאוֹ הִי
	יֹד הִי וְאוֹ הִי	גי' דס"ג	יֹד הִי וְאוֹ הִי
	יֹד הֵא הֵא הֵא	מילוי מ"ה (י"ט)	יֹד הֵא הֵא הֵא

לכסות בג"ה דבינה, דפנימיות גבורה דעשיה

ובשתים יכסה רגליו

ב"פ ס"ג ומ"ה (ח"ק), עולה רי"ו

שלא ירדו למטה מגבולם

מקיף
טְוִבָּךְ

נה"י

פנימי
בְּרוּב

	ח"ק		ח"ק
רי"ו	יֹד הִי וְאוֹ הִי	גי' ס"ג	יֹד הִי וְאוֹ הִי
	יֹד הֵא וְאוֹ הִי	גי' מ"ה	יֹד הֵא וְאוֹ הֵא

לכסות בג"ה דהוד, דפנימיות גבורה דעשיה

ובשתים יעו:פף

בגי' אלהי"ם:קס"א ע"ה

מקיף
עֵדְתָךְ:

חג"ת

פנימי
נְהַל

אלהי"ם גי' יע"ו **אלהי"ם** גי' פ"ף ע"ה

לעופף בבג"ה דגבורה, דפנימיות גבורה דעשיה

ולהעלות כל כללות הנ"ל, ולהלביש בג"ה דחיצוניות מלכות דיצירה,

שבה אות

מיסוד דיצירה **יג לפ זק** לפנימיות תפארת דעשיה
בשתים יכסה פניו

ס"ג וי' אותיות (ע"ג), ומילוי מ"ה (י"ט) בגי' בי"פ (צ"ב)
ב"פ ע"ג (פנימי - מקיף), עולה פני"ו
שלא יעלו למעלה לשורשם

מקיף	פנימי
גָאָה	יְהוָה
בי"פ	בי"פ
יְוֹד הִי וְאוֹ הִי	יְוֹד הִי וְאוֹ הִי
פני"ו	
יְוֹד הִי וְאוֹ הִי	יְוֹד הִי וְאוֹ הִי
יְוֹד הֵא הֵא הֵא	יְוֹד הֵא הֵא הֵא
	מילוי מ"ה (י"ט)
	י' אות' דס"ג
	גי' דס"ג
	לכסות דת"י דדעת, דפנימיות תפארת דעשיה

ובשתים יכסה רגליו

ב"פ ס"ג ומ"ה (ח"ק), עולה רי"ו
שלא ירדו למטה מגבולם

מקיף	פנימי
פְנֵה	לְעֵמֶךָ
ח"ק	ח"ק
יְוֹד הִי וְאוֹ הִי	יְוֹד הִי וְאוֹ הִי
רי"ו	
יְוֹד הֵא וְאוֹ הִי	יְוֹד הֵא וְאוֹ הִי
	גי' ס"ג
	גי' מ"ה
	לכסות דת"י דיסוד, דפנימיות תפארת דעשיה

ובשתים יעו: פף

בגי' אלהי"ם: קס"א ע"ה

מקיף	פנימי
קְוֹשֶׁתְךָ:	זְכוּרִי
חג"ת	חג"ת
אֵלֶּף הִי יְוֹד הִי גִי פ"ף ע"ה	אֵלֶּהִים גִי יע"ו

לעופף בדת"י דתפארת, דפנימיות תפארת דעשיה
ולהעלות כל כללות הנ"ל, ולהלביש דת"י דחיצוניות מלכות דיצירה,
שבה אות

ת

שׁוֹעֲתָנוּ קַבֵּל. וּשְׁמַע צְעָקָתָנוּ. יוֹדַעַתְּ תַעֲלָמוֹת: בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

רבוץ העולמים, אַתָּה צוֹיִתָנוּ לְהַקְרִיב קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ,
וְלִהְיוֹת כַּהֲנָיִם בַּעֲבוּדָתְךָ, וְלוֹיִם בְּדוֹכָנָם, וְיִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדָם.
וְעַתָּה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ, חָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבִטַּל הַתָּמִיד, וְאִין לָנוּ לֹא
כַּהֵן בַּעֲבוּדָתוֹ, וְלֹא לוֹי בְּדוֹכָנוּ, וְלֹא יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ, וְאַתָּה
אָמַרְתָּ וַנִּשְׁלַמָּה פְּרִים שְׁפַתֵינוּ:

לְכֹן יִהְיֶה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ ^{אֲדוֹרְיָנוּ אֲדוֹרְיָנוּ אֲדוֹרְיָנוּ} וְאַל־הֵינּוּ ^{בְּעַל הַסִּלּוֹת וּבְחַמּוֹת טוֹלֵם} וְאַל־הֵי אֲבוֹתֵינוּ ^{הַיּוֹד בְּעַל הַסִּלּוֹת וּבְחַמּוֹת טוֹלֵם}
שֵׁיִהֵא שֵׁיִחַ שְׁפַתוֹתֵינוּ זֶה חָשׁוּב וּמְקַבֵּל וּמְרוֹצֶה לְפָנֶיךָ, כְּאֵלוֹ
הַקָּרְבָנוֹ קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ, וְעַמְדָנוּ עַל מַעֲמָדוֹ. וְנֹאמַר,
וּשְׁחַט אֶתְּךָ עַל יַרְךָ הַמִּזְבֵּחַ צְפֹנָה יְכוּיִן כְּאֵילוֹ הִיא מְלֵאָה בּוֹא"ו שְׁמִסְפָּרָה

ע"ה עסמ"ב

יֹדֵהִי וַיִּוִּהִי יֹדֵהִי וַיִּוִּהִי יֹדֵהִי וַיִּוִּהִי יֹדֵהִי וַיִּוִּהִי

לְפָנֶיךָ יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ ^{אֲדוֹרְיָנוּ אֲדוֹרְיָנוּ אֲדוֹרְיָנוּ} וְזָרְקוּ בְּנֵי אֶהְרָן הַכַּהֲנָיִם אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב: וְנֹאמַר, זֵאת הַתּוֹרָה לְעֹלָה לַמִּנְחָה וְלַחֲטָאת וְלֶאֱשָׁם
וְלַמִּלּוּאִים וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים:

אח"כ יאמר פרק איזהו מקומן שאין בו מחלוקת כי צריכים אנו להעלות בז' משניות ז'
חלקי העשיה שהם פנימיות נה"י שהם חב"ד דנה"י להלביש חיצוניות חג"ת ונה"י דחג"ת.
ופנימיות המלכות דעשיה שהם חב"ד שבה להלביש חיצוניות נה"י שהם חג"ת ונה"י
דנה"י. והקדושה שהיו חיות לקליפה ועלו בקטורת להלביש חיצוניות דמלכות שהם חג"ת
ונה"י שבה.

להעלות חה"ן דחב"ד דנה"י להלביש חה"ן דחסד ונצח דחג"ת

איזהו מקומן

(1) איזהו מקומן:

- 1 היכל לבנת הספיר - יסוד ומלכות דז"א דעשיה: כיון (לברר כלים חיצונים, נה"י דמלכים, ולהעלותם עם)
- 2 [להעלות] (ד) נפש שלו (של המכוון), פנימים ומקיפים, להיכל לבנת הספיר יסוד ומלכות דז"א דעשיה דכל פרצוף.
- 3 ולברר חלקי יסוד ומלכות דחב"ד דמלכים דכל פרצוף, דעשיה דאצילות ודעשיה התחתונה.
- 4 ולהעלותם ליסוד ומלכות דאו"א וא"א ונוק' וע"י ונוק' דעשיה דאצילות המלוכשים בעשיה התחתונה,

ולווגם (עו"נ)
איהיה

ולחמשיך מהם (עו"נ) חלקי מוחין פנימים ומקיפים,
עם חלקי נרנח"י דנה"י דנפש
[לברורים הנז' שעלו, ולהחזירם למקומם בזו"ן]

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

שֶׁל זְבָחִים, קָדְשֵׁי קָדְשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפוֹן. פֶּר וְשִׁעִיר שֶׁל
יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפוֹן, וְקָבוּל דָּמָן בְּכָלִי שְׂרֵת בַּצֶּפוֹן,
וְדָמָן טָעוֹן הִזְיָה עַל בֵּיץ הַבַּדִּים, וְעַל הַפְּרָכֶת, וְעַל מִזְבֵּחַ הַזָּהָב.
מִתְנֶה אֶחָת מִהֶן מְעַכָּבֶת. שְׂיִירֵי הַדָּם הִיָּה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד
מְעַרְבֵי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן, אִם לֹא נָתַן לֹא עֹכֵב:

◇ ענ"ה דף כ"ו ע"א: שורה זו טעות, ויש למחוק בכל מקום.

הגהת השד"ה אות מ"ב: לברר מנוגה, לעלות לעשיה דקדושה... ואח"כ, בירור פרטות ההיכלות.
שמחת כוהן ח"א דף מ"ז ע"א סימן ס'. שורה זו עוסקת בבירורי הכלים, לעומת בהמשך, הבירור של
הניצוצות (בנפרד). ומציין שבבריאה אין צורך לברר את הכלים, לכן אין את השורה הזאת).
בכל אופן, גם לשיטה שיש לגרוס את השורה הראשונה, ברור שיש לציין את ההיכל הנוכחי, שלא
ייראה כאילו מבררים את כל אותו העולם. וכן, נראה שעדיף לא לגרוס את השורה הזאת, כשיטת
הענ"ה, שהרי לא מצינו שמפרידים את בירורי הניצוצות מבירורי הכלים. וגם לשיטת השד"ה לא מובן,
שהרי לכאורה הבירור מקלי' נוגה כבר נעשה בקטורת.

להעלות בג"ה דחב"ד דנה"י להלביש בג"ה דגבורה והוד דחג"ת

פְּרִים הַנְּשָׂרְפִים

(2) פְּרִים הַנְּשָׂרְפִים:

- 1 היכל עצם השמים - הוד דז"א דעשיה: יכוין
- 2 להעלות (ב-1,4) פנימיות עשיה דאצילות, (ג) ובירורי [פ"ח] יסו"מ דהיכל לבנ"ה, (ד) ונפש שלו (של המכוון), (ה-5,8) וחיצוניות עשיה דאצילות, פנימים ומקיפים, להיכל עצם השמים הוד דז"א דעשיה דכל פרצוף.
- 3 ולברר חלקי הוד דחב"ד דמלכים דכל פרצוף, דעשיה דאצילות ודעשיה התחתונה.
- 4 ולהעלותם להוד דאו"א וא"א ונוק' וע"י ונוק' דעשיה דאצילות המלובשים בעשיה התחתונה, ולזווגם (עו"ג)

אֵיִהִיָּה

ולהמשיך מהם (עו"ג) חלקי מוחין פנימים ומקיפים, עם חלקי נרנח"י דנה"י דנפש
[לברורים הנז' שעלו, ולהחזירם למקומם בזו"ן].

אֵהִיָּה
יְהוָה

אֵהִיָּה אֵהִיָּה אֵהִיָּה
יְהוָה אֵהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

וּשְׂעִירִים הַנְּשָׂרְפִים שִׁזְיִטְתָּן בְּצַפּוֹן, וְקַבּוּל דָּמָן בְּכָלִי שְׂרֵת
בְּצַפּוֹן, וְדָמָן טָעוֹן הִזְיָה עַל־הַפְּרָכָת וְעַל־מִזְבְּח־הַזָּהָב, מִתְּנָה
אֶחָת מֵהֶן מְעַכְבֶּת. שְׂיִירֵי הַדָּם הִיָּה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד מְעַרְבֵי
שָׁל מִזְבֵּחַ הַזִּזְיוֹן, אִם לֹא נָתַן לֹא עָכַב. אֱלוֹ וְאֱלוֹ נְשָׂרְפִין
בְּבֵית הַדְּשָׁן:

להעלות דת"י דחב"ד דנה"י להלביש דת"י דתפארת ויסוד דחג"ת

חטאת

3 חטאת:

- 1 היכל נוגה - נצה דז"א דעשיה: יכוין
- 2 להעלות (ב-1,4) פנימיות עשיה דאצילות, (ג) ובירורי [פוח] יסו"מ והוד דהיכלי לבנ"ה ועצם השמים, (ד) ונפש שלו (של המכוון), (ה-5,8) וחיצוניות עשיה דאצילות, פנימים ומקיפים, להיכל נוגה נצה דז"א דעשיה דכל פרצוף.
- 3 ולברר חלקי נצה דחב"ד דמלכים דכל פרצוף, דעשיה דאצילות ודעשיה התחתונה.
- 4 ולהעלותם לנצה דאו"א וא"א ונוק' וע"י ונוק' דעשיה דאצילות המלוכשים בעשיה התחתונה, ולזווגם (עו"ג)

איהיהיה

ולהמשיך מהם (עו"ג) חלקי מוחין פנימים ומקיפים,
עם חלקי נרנח"י דנח"י דנפש
[לברורים הנז' שעלו, ולהחזירם למקומם בזו"ן].

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

אֱהִיָּהּ	יְהוָה	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	אֱהִיָּהּ	יְהוָה
	יְהוָה	יְהוָה

הַצְּבוּר וְהַיָּחִיד, אֱלוֹהֵי חַטָּאת הַצְּבוּר, שְׁעִירֵי רֵאשֵׁי חֹדְשִׁים
וְשֵׁל מוֹעֲדוֹת, שְׁחִיטָתָן בַּצִּפּוֹן, וְקַבּוּל דָּמָן בְּכָלִי שְׂרֵת בַּצִּפּוֹן,
וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע מִתְנֹת עַל־אַרְבַּע קָרְנוֹת, פִּיצָד, עֲלָה
בְּכַפֵּשׁ וּפְנֵה לְסוּבָב, וּבֵא לוֹ לְקַרֵּן דְּרוּמֵית מִזְרָחֵית, מִזְרָחֵית
צְפוֹנֵית, צְפוֹנֵית מִעֲרָבֵית, מִעֲרָבֵית דְּרוּמֵית. שְׁחִירֵי הַדָּם הָיָה
שׂוֹפֵר עַל־יְסוּד הַדְּרוּמִי. וְנֶאֱכָלִין לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים לְזָכְרֵי
כְּהֻנָּה בְּכָל מֵאֲכָל, לְיוֹם וּלְיֵלֶה עַד חַטָּאת:

להעלות חח"ן דחב"ד דמלכות להלביש חח"ן דחסד ונצח דנה"י

העלה

(4) העולה:

- 1 היכל הרצון - ת"ת דז"א דעשיה: יכוין
- 2 להעלות (ב-1,4) פנימיות עשיה דאצילות, (ג) ובירורי [פו"ח] יסו"מ והוד ונצח דהיכלי לבנ"ה ועצם השמים ונוגה, (ד) ונפש שלו (של המכוון), (ה-5,8) וחיצוניות עשיה דאצילות, פנימים ומקיפים, להיכל הרצון ת"ת דז"א דעשיה דכל פרצוף.
- 3 ולברר חלקי ת"ת דחב"ד דמלכים דכל פרצוף, דעשיה דאצילות ודעשיה התחתונה.
- 4 ולהעלותם לת"ת דאו"א וא"א ונוק' וע"י ונוק' דעשיה דאצילות המלוכשים בעשיה התחתונה, ולזווגם (עו"ג)

איהיה

ולהמשיך מהם (עו"ג) חלקי מוחין פנימים ומקיפים, עם חלקי נרנח"י דנח"י דנפש
[לבירורים הנז' שעלו, ולהחזירם למקומם בזו"ן].

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

קִדְשׁ קִדְשִׁים, שִׁחַיִּטָּה בַצִּפּוֹן, וְקָבֹל דְּמָה בְּכָלִי שְׂרֵת
בַצִּפּוֹן. וְדָמָה טָעוֹן שְׂתִי מִתְנֹת שְׂהֵן אֲרַבֵּעַ. וְטָעוֹנָה הַפְּשִׁטָּה
וְנִתּוֹן וְכָלִל לְאֲשִׁים:

להעלות בג"ה דחב"ד דמלכות להלביש בג"ה דגבורה והוד דנה"י

זְבֻחֵי שְׁלָמֵי צִיבּוּר

(5) זבחי שלמי ציבור:

- 1 היכל זכות - גבורה דז"א דעשיה: יכוין
- 2 להעלות (ב-1,4) פנימיות עשיה דאצילות, (ג) ובירורי [פו"ח] יכו"מ והוד ונצה ות"ת דהיכלי לבנ"ה ועצם השמים ונוגה ורצון, (ד) ונפש שלו (של המכוון), (ה-5,8) וחיצוניות עשיה דאצילות, פנימים ומקיפים, להיכל זכות גבורה דז"א דעשיה דכל פרצוף.
- 3 ולברר חלקי גבורה דכחב"ד דמלכים דכל פרצוף, דעשיה דאצילות ודעשיה התחתונה.
- 4 ולהעלותם לגבורה דאו"א וא"א ונוק' וע"י ונוק' דעשיה דאצילות המלובשים בעשיה התחתונה, ולזווגם (עו"ג)

אֵיהֵיה

ולהמשיך מהם (עו"ג) חלקי מוחין פנימים ומקיפים, עם חלקי נרנח"י דנח"י דנפש
[לברורים הנז' שעלו, ולהחזירם למקומם בזו"ן].

אֵהֵיה
יְהוָה

אֵהֵיה
יְהוָה

יְהוָה
אֵהֵיה
אֵהֵיה
יְהוָה

יְהוָה
יְהוָה

וְאֵשׁמוֹת. אֱלוֹ הֵן אֵשׁמוֹת, אֵשׁם גְּזֵלוֹת, אֵשׁם מְעִילוֹת, אֵשׁם שִׁפְזָה זָרוּפָה, אֵשׁם נְזִיר, אֵשׁם מְצוֹרֵעַ, אֵשׁם תְּלוּי. שְׂחִיטָתוֹ בְּצַפּוֹן, וְקָבוֹל דָּמָן בְּכָלִי שְׂרֵת בְּצַפּוֹן, וְדָמָן טָעוֹן שְׂתִי מִתְנֹת שְׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין לִפְנֵים מִן הַקְּלָעִים לְזָכְרִי כְהֵנָּה, בְּכֹל מֵאֲכָל, לְיוֹם וּלְיֵלָה עַד זִצְוֹת:

להעלות דת"י דחב"ד דמלכות להלביש דת"י דתפארת ויסוד דנה"י

התודה ואיל נזיר

(6) התודה ואיל נזיר:

- 1 היכל אהבה - חסד דו"א דעשיה: יכוין
- 2 להעלות (ב-1,4) פנימיות עשיה דאצילות, (ג) ובידוריה [פ"ח] יסו"מ והוד ונצח ות"ת וגבורה דהיכלי לבנ"ה ועצם השמים ונוגה ורצון וזכות, (ד) ונפש שלו (של המכוון), (ה-8,5) וחיצוניות עשיה דאצילות, פנימים ומקיפים, להיכל אהבה חסד דו"א דעשיה דכל פרצוף.
- 3 ולברר חלקי חסד דחב"ד דמלכים דכל פרצוף, דעשיה דאצילות ודעשיה התחתונה.
- 4 ולהעלותם לחסד דאו"א וא"א ונוק' וע"י ונוק' דעשיה דאצילות המלוכשים בעשיה התחתונה, ולזווגם (עו"ג)

איהיה

ולהמשיך מהם (עו"ג) חלקי מוחין פנימים ומקיפים, עם חלקי נרנח"י דנח"י דנפש [לבידורים הנז' שעלו, ולהחזירם למקומם בזו"ן].

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

קָדְשִׁים קָלִים, שְׂחִיטָתָן בְּכָל־מְקוֹם בְּעֵזְרָה, וְדָמָן טָעוֹן שְׂתִי
מִתְנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר, לְכָל־אָדָם, בְּכָל־
מֵאֵכֶל, לְיוֹם וּלְלַיְלָה עַד חֲצוֹת. הַמּוֹרָם מֵהֶם כִּיּוֹצֵא בָהֶם, אֶל־א
שְׁהַמּוֹרָם נֶאֱכָל לְכַהֲנָיִם לְנִשְׂיָהֶם וּלְבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם:

להעלות הקדושה שנברר ועלה בקטורת להלביש חג"ת ונה"י דמלכות

שְׁמֵי שָׁמַיִם

(7) שלמים:

- 1 היכל ק"ק - כחב"ד דז"א דעשיה: יבין
- 2 להעלות (ב-4,1) פנימיות עשיה דאצילות, (ג) ובירורי [פ"ח] יסו"מ והוד ונצח ות"ת וגבורה וחסד דהיכלי לבנ"ה ועצם השמים ונוגה ורצון וזכות ואהבה, (ד) ונפש שלו (של המכוון), (ה-8,5) וחיצוניות עשיה דאצילות, פנימים ומקיפים, להיכל ק"ק כחב"ד דז"א דעשיה דכל פרצוף.
- 3 ולברר חלקי כחב"ד דכחב"ד דמלכים דכל פרצוף, דעשיה דאצילות ודעשיה התחתונה.
- 4 ולהעלותם לכחב"ד דאו"א וא"א ונוק' וע"י ונוק' דעשיה דאצילות המלוכשים בעשיה התחתונה, ולזווגם (עו"נ)

אֵיִהִיִּהוּהָ

ולהמשיך מהם (עו"נ) חלקי מוחין פנימים ומקיפים, עם חלקי נרנח"י דנח"י דנפש
[לברורים הנז' שעלו, ולהחזירם למקומם בזו"ן].

אֵיִהִיִּהוּהָ
יְהוָה
אֵיִהִיִּהוּהָ
יְהוָה
אֵיִהִיִּהוּהָ
יְהוָה
אֵיִהִיִּהוּהָ
יְהוָה

קָדְשֵׁי קָלִים, שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מְקוֹם בְּעֵזְרָה, וְדַמָּן טָעוֹן שְׁתֵּי
מִתְנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֹאכְלִין בְּכָל־הָעִיר, לְכָל־אָדָם, בְּכָל־
מֵאֵכֶל לְשָׁנֵי יָמִים וְלֵילָה אֶחָד. הַמּוֹרָם מֵהֶם פִּיּוֹצָא בְּהֶם,
אֶל־אֶשׁ הַמּוֹרָם נֹאכָל לְכַהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם וְלַבָּנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם:

יאחזו בב' ציציות שלפניו שבו נתקן חיצוניות דיצירה כדי לכלול ולהעלות אותו עם פנימיות היצירה הנתקן עתה ע"י הדיבור:

מב"ש עד היוצר יכוין תמיד לכלול ולקשר ולחבר העשייה דאצילות שהיא אות ה' אחרונה ושם ב"ן וא"ל אדנ"י ביצירה שהיא אות ו' ושם מ"ה וא"ל הוי"ה, ולכלול ולחבר נפשו ורוחו עם נפשות ורוחות דעשייה ויצירה ולהמשיך נרנח"י ומוחין פנימים ומקיפים לפנימיות היצירה, ולהעלות פנימיות דיצירה ועשייה ולכלול ולהעלות עמהם חיצוניות דיצירה ועשייה פנימים ומקיפים לבריאה.

הו. יו"ד יה יה הא וו ואו הה הא. אאלל אידהנ"ה

גם יכוין להעלות פנימיות חב"ד דיצירה [שהוא עצמו חיצוניות החב"ד] להתחבר ולהלביש פנימיות החב"ד המלביש עתה] לחיצוניות נה"ם דבריאה, ופנימיות חג"ת דיצירה לחיצוניות חב"ד שהוא פנימיות עצמם, ופנימיות נה"י לחיצוניות חג"ת ופנימיות חב"ד דעשייה שהוא חיצוניותיהם הנשאר מהקרבנות עם פנימיות המלכות דיצירה לחיצוניות נה"י דיצירה שהוא פנימיות עצמם, ופנימיות חג"ת דעשייה לחיצוניות חב"ד, ופנימיות נה"י לחיצוניות חג"ת, ופנימיות המלכות שהוא חיצוניותיה לחיצוניות נה"י שהוא פנימיותה: ויאמר הזמירות לתקן פנימיות וחיצוניות דפנימיות דיצירה דאבי"ע בעובי להעלותם עם פנימיות וחיצוניות דחיצוניות דיצירה, ויכוין כי ההיכלות העולים בזמירות הם הכלים אמצעים דז"מ דכל אחד מז"מ:

יום א' דמלך א' בלע דכולם. יום ד' דמלך ד' הדד בן בודד דכולם.

יום ב' דמלך ב' יובב דכולם. יום ה' דמלך ה' שמלה דכולם.

יום ג' דמלך ג' חושם דכולם. יום ו' דמלך ו' שאול דכולם.

יום ז' דמלך ז' בעל חנן דכולם:

יכוין לזווג כחב"ד דעתיק ונוק' וא"א ונוק' ואו"א וזו"ן דיצירה דאצילות המלוכשים בפרצופים שכנגדם ביצירה ולהמשיך מהם נרנח"י דנח"י דרוח ומוחין פנימיים ומקיפים לכלים אמצעיים דזו"ן דכ"א מהם ולברר בירורי כלים אמצעיים כחב"ד דמלכים דכ"א מהם, ולהעלותם עם בירורי כלים חיצוניות נה"י דמלכים עם פנימיות יצירה ועשייה ונ"ר שלו ולכלול ולעלות עמהם חיצוניות יצירה ועשייה פנימים ומקיפים לבריאה דרך היכלי ז"א דיצירה כנז"ל דכ"א מהם ולהעלותם מהיכל להיכל עד הבריאה. וזה ע"י הזמירות:

ויאמר ב"ש שבו י"ג ברוך כמספר אח"ד ליחד ראש דא"א שהוא היכל ק"ק דא"א דיצירה בראש דעשייה, ובכללותו יש פ"ז תיבות נגד י"ג תיקוני דיקנא דא"א וט' דז"א ומספר שם אדנ"י דנוק', וזו"ן אלו הם שרשי זו"ן דבא"א תליין, והכונה כי יכוין ב"ג ברוך להאיר מי"ג תיקוני דיקנא דא"א לט' דז"א ולשם אדני דנוק', וכ"ז בחיצוניות שהוא הדיקנא, אמנם בפנימיות יכוין בפ"ז תיבות אלו לשם מ"ה ולמ"ב אותיות דפשוט ומלא ומלא דמ"ה

ימשמש בתפילין של יד שבה נתקן חיצוניות דבריאה כדי לכלול ולעלות אותו עם פנימיות הבריאה הנתקן עתה ע"י הדיבור:

מיוצר עד העמידה יכוין תמיד לכלול ולקשר ולחבר היצירה והעשיה דאצילות שם ו"ה דהויה ומ"ה וב"ן ואל הויה ואל אדני בבריאה שהיא אות ה' ראשונה דהויה ושם ס"ג ואל שדי ולכלול ולחבר נפשו ורוחו ונשמתו עם נר"ן דבי"ע ולהמשיך נרנח"י ומוחין פנימים ומקיפים לפנימיות הבריאה כדי להעלות פנימיות בי"ע דאצילות.

ולכול ולהעלות עמהם חיצוניות בי"ע פנימי ומקיף לאצילות.

הוה. יוד יוד הוה הא הי וו ואו ואו הוה הא הי.

אאללל איש דהד נוי יה

גם יכוין להעלות פנימיות חב"ד דבריאה [שהוא חיצוניות החב"ד עצמם להתחבר ולהלביש פנימיות דחב"ד עצמם המלביש עתה] לחיצוניות נהי"ם דאצילות, ופנימיות חג"ת דבריאה שהוא חיצוניות החג"ת עצמם, להתחבר ולהלביש חיצוניות החב"ד שהוא פנימיות החג"ת עצמם. ופנימיות נהי"ם שהוא חיצוניות נהי"ם עצמם להתחבר ולהלביש חיצוניות החג"ת שהוא פנימיות הנהי"ם עצמם, וחיצוניות ופנימיות חב"ד דיצירה במקום חיצוניות ופנימיות נהי"ם דבריאה.

ויכוין כי ההיכלות העולים ביוצר הם הכלים פנימים דז"מ דכל אחד מז"מ:

יום א' דמלך א' בלע דכולם. יום ד' דמלך ד' הדד בן בודד דכולם.

יום ב' דמלך ב' יובב דכולם. יום ה' דמלך ה' שמלה דכולם.

יום ג' דמלך ג' חושם דכולם. יום ו' דמלך ו' שאול דכולם.

יום ז' דמלך ז' בעל חנן דכולם:

גם יכוין לזווג כחב"ד דע"י וא"א ודאו"א ודזו"ן דבריאה דאצילות המלוכשים בפרצופים שכנגדם בבריאה ולהמשיך מהם נרנח"י דנח"י דנשמה ומוחין פנימים ומקיפים לכלים פנימים דזו"ן דכ"א לברור בירורי כלים פנימים כחב"ד דמלכים דכ"א מהם ולהעלותם עם בירורי כלים חיצונים ואמצעים נה"י וחג"ת דמלכים עם פנימיות בי"ע ונר"ן שלו ולכלול ולעלות עמהם חיצוניות בי"ע פנימים ומקיפים לאצילות דרך ז' היכלי ז"א דבריאה דכל א' מהם ולהעלותם מהיכל להיכל עד האצילות וזה ע"י היוצר וק"ש ואמת ויציב:

וע"י אמירת היוצר נתקן פנימיות דחיצוניות דבריאה דאבי"ע דאצילות לפי שהוא זך מאוד והוא בערך פנימיצת וחיצוניות דפנימיות הכולל דיצירה ועשיה הנתקן ע"י הדיבור.

וע"י אמירת ק"ש שהוא דיבור יותר חמור נתקן פנימיות וחיצוניות דפנימיות דבריאה דאבי"ע:

[כג:]

וְזוֹ הַכוּוּנָה בְּקִיצוֹר

אֲדֹנָי שהיא מלכות דאצילות, העומדת בהיכל קודש קדשים דבריאה. **שִׁפְתָי**

שהם נצח והוד. **תַּפְתִּיחַ** ע"י התפארת. **וּפִי** שהיא המלכות הנז'. **לִגְיִד** וימשיך

השפע היורד מאצילות לבריאה שהוא **תְּהִלָּתְךָ** ויחזור ההיכל ההוא כאצילות עצמו:

יכוין לכלול ולקשר ולחבר פנימיות וחיצוניות ב"ע דאצילות פנימים ומקיפים הוה דהוי"ה הכוללת, וסמ"ב משולבים, ואל אדני, ואל הוי"ה, ואל שד"י, משולבים עם י דהוי"ה הנז', ושם ע"ב, ולכלול ולחבר נרנ"ח שלו עם נרנ"ח דאבי"ע, ולהמשיך נרנח"י ומוחין פנימים ומקיפים לפנימיות דחו"פ דאצילות

הוה"י

יִוֵּד יִוֵּד יִוֵּד, הַה הַא הֵי הֵי, וּו וַא וַא וִו, הַה הַא הֵי הֵי

אָאָא לָלָל אִישׁ דְּהַד נְוִי יֵה

ויכוין להעלות ע"י העמידה פנימיות חב"ד דאצילות שהוא חיצוניות החב"ד עצמו, להתחבר ולהלביש פנימיות החב"ד עצמו המלביש עתה לחיצוניות נה"י דעקודים.

ופנימיות דחג"ת דאצילות שהוא חיצוניות החג"ת עצמו, להתחבר ולהלביש חיצוניות חב"ד שהוא פנימיות החג"ת עצמו.

ופנימיות נה"י"ם שהוא חיצוניות הנה"י"ם עצמו, להתחבר ולהלביש חיצוניות החג"ת שהוא פנימיות הנה"י"ם עצמו.

וחו"פ חב"ד דבריאה במקום חו"פ נה"י"ם דאצילות.

והרי הם י"ג מדות בעולם האצילות.

מתחלת העמידה ע"ס התפלה יכוין מנורה ע"י יצחק.

יְחִוּד הַתְּפִילָּה

יכוין לתקן פגם ביטול התפילה.

יכוין באות ו דהוי"ה שהוא הז"א, להעלותו לז' ראשונה דהוי"ה שהיא אימא.

ויכוין להעלות שתיהן לאות ז' דהוי"ה שהוא אבא.

אח"כ יכוין להעלות ה' אחרונה דהוי"ה שהיא הנוק', כדי לחברה עם אותיות ו ה' הנז' ל

דהוי"ה באופן זה:

וה ו ה' הוה"י גי' ח"ן,

גי' יו"ד ה' וואו ה'.

יחוד התפילה כנגד אות ה' אחרונה דהוי"ה.

להעלות פנימיות (אמית/חיצונית) חח"ן דחב"ד דאצילות שהוא פרצוף עתיק דכורא, להלביש [פנימיות עצמו שעלה] לחיצונית חח"ן דנהי"ם דעקודים.

**אֶתְּהָ זִוְנָן לְאָדָם דְּעַת וּמְלָמֵד לְאַנּוּשׁ בִּינָה, וְזָנְנוּ
מֵאַתְרָ זְכָמָה בִּינָה וְדַעַת. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְאֵהֲדוּנָהי**

[צ:]

פנימיות דפנימיות

להמשיך הוי"ה דפתח מזו"ת ואהי"ה דפתח מג"ר דחכמה דאו"פ דפנים דחכמה דכתר דז"א דרך פיו דז"א, וליתנו בנשיקה לפיה דנוק' דניקוד הנז'. אור פנימי ואור מקיף לי"ם דחכמה שלה

או"פ ואו"מ מחכמה דז"א

אֶהִיָּה
יְהוָה

מ"ם דחכמה דז"א
יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

אור פנימי ואור מקיף [לחכמה דנוק']

אֶהִיָּה
יְהוָה

לג' כלי חכמה דנוק'
יוד הא וו הה
יוד, יוד הא, יוד הא וו, יוד הא וו הה
י, יה, יהו, יהוה

להמשיך יה"ו דאלפין העולה מזו"ו והם חב"ד, לה' אחרונה, לתקן ולהאיר דעת דנוק'

יוד הא ואו [גי'] **כו"ו**
הא

ג' כלי דעת דנוק'
יוד הה וו הה

יוד, יוד הה, יוד הה וו, יוד הה וו הה
יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא

זוּנָן הַדַּעַת:

יר"מ שיושפע לי מושם יה"ו דאלפין חכמה בינה ודעת להבין רזי התורה

○ עי' טוב שם דף נ"א ע"ב אות ב', בענין כפל השמות, זה לא מצד או"א אלא מצד חיבוקים ונשיקין, צריך לעשות י"ם בכלום. בג' ברכות א' עשינו חב"ד דחיבוקים, לכן באמצעות צריך לעשות רק חב"ד דנשיקין, אבל בז"ת צריך לעשות גם דחיבוקים וגם דנשיקין. לכן זה כפול.

א. א"ה כ"כ בסידור הקצר אבל בסידור הארוך לא כתוב שם שהיא בפנימיות דחיצונית ולא ידעתי מזה הוא הטעם ועיין בס' עלי נהר די"ז ע"א אות נ"ב מ"ש ע"ז ע"ש.

ב. עיין ש' כ"ט ש' הנסירה פ"א מ"ק.

(א) פנימיות דחיצונית (מפרק לספירה)
(ב) להמשיך הארה ממוח חכמה דז"א לכלי חכמה. ומחכמה לפ"א דנצח דאימא ולהמשיך הארת שלשתם לחסד דז"א ומשם למטה להוציא נצח חדש לז"א

אֶהִיָּה
יְהוָה

לג' כלי חכמה דז"א
יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ומשם לפ"א דנצח דאימא
אלף הי יוד הי
ומשם לחסד דז"א

ג' כלי חסד דז"א
א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למד

ומשם לנצח להוציא נצח חדש לז"א
ג' כלי נצח דז"א
יְהוָה
צ צב צבא
צבא

להעלות פנימיות (אמית/חיזונית) בג"ה דחב"ד דאצילות והוא נוק' דעתיק, [צא.] להלביש [פנימיות עצמו שעלה] לחיזונית בג"ה דנהי"ם דעקודים

השׁיבנו אֲבֵינוּ יְהוָה חסד דבינה **לְתוֹרַתְךָ, וְקָרַבְנוּ מִלְפָּנֶיךָ**
לְעִבּוֹדֶתְךָ, וְהִלַּחְנוּ אֶתְנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.

יהי רצון מלפניך **יְהוָה** אלהינו ואלהי אבותינו שתחתור חתירה מתחת כסא כבודך ותקבל בתשובה את פב"פ כי ימינך פשוטה לקבל שבים.

לקשר החסד שהוא הוי"ה דסגול הנק' ימין **יְהוָה**
עם הבינה שהיא הוי"ה דצירי הנק' תשובה **יְהוָה**

חסד דבינה **יְהוָה**
בינה דבינה **יְהוָה**
חיבור חסד עם בינה **יְהוָה**

ותפשוט הבינה את יד ימינה שהוא הוי"ה דסגול פשיטת יד ימין **יְהוָה**
לקבלו בתשובה הנק' בינה שהוא הוי"ה דצירי תשובה **יְהוָה**

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

פנימיות דחיזונית (מפרק לספירה) להמשיך הארה ממוח בינה דז"א לכלי בינה. ומבינה הנז' לפ"א דהוד דאימא. ולהמשיך הארת שלשתם לגבורה דז"א. ומשם למטה להוציא הוד חדש לז"א

הארה מבינה דז"א

אֱלֹהִים יְהוָה

לג' כלי בינה דז"א

אֵלֶּךָ, אֵלֶּךָ הָאֵל, אֵלֶּךָ הָאֵל יוֹד,
אֵלֶּךָ הָאֵל יוֹד הָאֵל

אֵלֶּךָ הָאֵל יוֹד הָאֵל
אֱלֹהִים

ומבינה דז"א לפ"א דהוד דאימא

אֵלֶּךָ הָאֵל יוֹד הָאֵל

והארת שלושתם לג' כלי גבורה דז"א

יְהוָה

אֵלֶּךָ, אֵלֶּךָ לְמוֹד, אֵלֶּךָ לְמוֹד הִי,
אֵלֶּךָ לְמוֹד הִי יוֹד, אֵלֶּךָ לְמוֹד הִי יוֹד מִם

יְהוָה

ומשם להוציא הוד חדש לג' כלי הוד דז"א

אֱדֹנָי

אֵלֶּיךָ וְאֵלֶּיךָ
אֵלֶּיךָ וְאֵלֶּיךָ

פנימיות דפנימיות

להמשיך אור עם הוי"ה דצירי מז"ת, ואהי"ה דצירי מג"ר, מבינה דאו"פ דפנים דחכמה דכתר. וליתנו בנשיקה לפיה דנוק' דניקוד הנז'

או"פ ואו"מ דבינה דז"א

אֱלֹהִים יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

מז"ס כלי בינה דז"א

אֵלֶּךָ, אֵלֶּךָ הָאֵל, אֵלֶּךָ הָאֵל יוֹד,
אֵלֶּךָ הָאֵל יוֹד הָאֵל

אֵלֶּךָ הָאֵל יוֹד הָאֵל
אֱלֹהִים

אור פנימי ואור מקיף [לבינה דנוק']

אֱלֹהִים

יְהוָה

לג' כלי בינה דנוק'

אֵלֶּךָ הָאֵל יוֹד הָאֵל

אֱלֹהִים

אֵל, אֵל, אֵל, אֵל, אֵל, אֵל

הַרְוֵהָ בְּתַשׁוּבָה:

להעלות פנימיות (אמית/חיצונית) דת"י דחב"ד דאצילות והוא א"א ונוק',
להלביש [פנימיות עצמו שעלה] לחיצונית דת"י דנהי"ם דעקודים. [צא:]

גם להעלות פנימיות (שהוא חיצונית) חח"ן דחג"ת דאצילות והוא אבא עילאה,
להלביש פנימיות עצמו שעלה לחיצונית חח"ן דחב"ד דאצילות.

סֵלַח לָנוּ אֱבֵינּוּ כִּי חָטָאנוּ, מְחוּלָּה « לָנוּ מִלְכָּנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ,
כִּי אֵל טוֹב וְסֵלַח אַתָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְיָ הַדּוֹנָהּ

פנימיות דחיצונית (מפרק לספירה)
להמשיך הארה ממוח הדעת דז"א, לכלי
הדעת דז"א. ומדעת הנז', לפ"א דיסוד
דאימא. ולהמשיך הארת שלשתם, לת"ת
דז"א. ומשם למטה להוציא יסוד חדש דז"א

הארה מדעת דז"א
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
לג' כלי דעת דז"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

[ומדעת דז"א] לפ"א דיסוד דאימא

אלף הה יוד הה

והארת שלשתם לג' כלי תפארת דז"א

יוד הא ואו הא

י יה יהו יהוה

יְהוָה

ומשם להוציא יסוד חדש דז"א

ג' כלי יסוד דז"א

יְהוָה

שׂיִן, שׂיִן דַּלֶּת, שׂיִן דַּלֶּת יוֹד

שׂיִן דַּלֶּת יוֹד

פנימיות דפנימיות

להמשיך אור עם הוי"ה דמוצאה ואהי"ה
דמוצאה, מזו"ת וג"ר דדעת דאו"פ דפנים
דחכמה דכתר דז"א דרך פיו. וליתנו בנשיקה
לפיה דנוק' דניקוד הנז'

או"פ ואו"מ די"ס דדעת דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה או"מ מג"ר
יְהוָה יְהוָה או"פ מזו"ת

מז"ס דדעת דז"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

או"פ ואו"מ לז"ס דדעת דנוק'

אֱהִיָּה אֱהִיָּה או"מ
יְהוָה יְהוָה או"פ

לג' כלי דעת דנוק'
יוד הה וו הה

יוד, יוד הה, יוד הה וו, יוד הה וו הה

יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא

להעלות פנימיות (שהוא חיצונית) בג"ה דחג"ת דאצילות והיא אימא עלאה, להלביש פנימיות עצמם שעלה לחיצונית בג"ה דחב"ד דאצילות.

ראה נא בענינו ר"ת רנ"ב כמספר איברי הנוק', וכולם מצד הגבורה, וריבה ריבנו, ומהר לגאלנו גאלה יכוין גאולה בגי' יו"ד ה"א וא"ו ה"א שלמה למען שמך, כי אל גואל חזק אתה. ברוך אתה יהוה יאהדונו

[צב:]

(א)

פנימיות דפנימיות

(ב)

להמשיך (לדחות) ג"וה דאו"פ דפנים להמשיך אור עם הו"ה ואה"ה דשבא דחכמה דכתר, לגבורה דז"א מז"ת וג"ר דגבורה דאו"פ דפנים דחכמה, וליתנו בנשיקה לפיה דנוק' דניקוד הנז'

אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה

או"פ ואו"מ דגבורה דז"א
אהיה אהיה
יהוה יהוה

לג' כלי גבורה דז"א
יה

אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם
יהוה

אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם
יהוה

או"פ ואו"מ ל"ס דגבורה דנוק'
אהיה אהיה
יהוה יהוה

לג' כלי גבורה דנוק'
יהוה
אלהים
אכדטם

פנימיות דחיצונית
(א) להמשיך הארה מפ"ע דנצח דפנימיות
דחיצונית דז"א, לחכמה דנוק'

גואל ישראל:

בתענית ציבור, דהיינו בד' צומות, אומר כאן השליח ציבור "עננו". אבל ת"צ שקבלו על כל צרה שלא תבוא, אומר הש"צ "עננו" ב"שומע תפילה", כמו היחיד

ענינו אבינו ענינו ביום צום התענית הזה כי בצרה גדולה אנחנו. אל תפן רשענו ואל תתעלם מלפנו מבקשתנו. היה נא קרוב לשועתנו. טרם נקרא אריך אתה תענה. נדבר ואתה תשמע פדבר שנאמר והיה טרם יקרא ואני אענה. עוד הם מדברים ואני אשמע. כי אתה יהוה יאהדונו פודה ומציל ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה: ברוך אתה יהוה יאהדונו העונה לעמו ישראל בעת צרה:

להעלות פנימיות (שהוא חיצונית) דת"י דחג"ת דכללות האצילות, להלביש פנימיות עצום שעלה כבר והלביש לחיצוניות דת"י דחב"ד דכללות האצילות.

רַפָּאנוּ יְהוָהּ יֵאָדוֹנָהּ וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה, כִּי תִהְיֶינָה אֶתְּהָ ר"ת גי' ג"פ רי"ו שיש בציוור הוי"ה יה הו וה. וְהַעֲלֵה אַרוֹכָה וּמִרְפָּא לְכָל-תַּחֲלוּאֵינוּ. וְלְכָל-מִכְאוּבֵינוּ וְלְכָל-מִכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל רּוֹפֵא רְחֵמִין וְנֶאֱמַר אֶתְּהָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָדוֹנָהּ

פנימיות דפנימיות

(ב)

(א)

להמשיך (לדחות) תפארת ויסוד דאחור להמשיך אור עם הוי"ה דחולם מז"ת ופנים דפנים דחכמה דכתר, לתפארת דז"א ואהי"ה דחולם מג"ר מתפארת דאו"פ דפנים דחכמה. וליתנו בנשיקה לפיה דנוק' דניקוד הנז'

אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אוהויהו	אוהויהו	אוהויהו	אוהויהו	אוהויהו	אוהויהו	אוהויהו	אוהויהו
יהויהוהו	יהויהוהו	יהויהוהו	יהויהוהו	יהויהוהו	יהויהוהו	יהויהוהו	יהויהוהו

לג' כלי תפארת דז"א
יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יהוה

[צג:] או"פ ואו"מ לי"ס דתפארת דנוק'

אהיה אהיה אהיה אהיה
יהוה יהוה יהוה יהוה

לג' כלי תפארת דנוק'
אלף למד הי יוד ממ
צבאות
השתפא

פנימיות דחיצונית

להמשיך הארה מפ"ע דהוד דז"א, לבינה דנוק'

רופא חולי עמו ישראל

(א)

אם אמר "ברך עלינו" בימות החמה חוזר. בחו"ל אם טעה ואמר ברך עלינו אחר ז' חשון תוך שישים לתקופה אינו חוזר:

להעלות פנימיות (שהוא חיצונית) חח"ן דנה"י דכללות האצילות, להלביש פנימיות עצמם שעלה כבר והלביש לחיצונית חח"ן דהג"ת דכללות האצילות.

(בחורף) בָּרַךְ עָלֵינוּ יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדֵינוּ. וּבָרַךְ שְׁנַתְנוּ בְּטַלְלֵי רִצּוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה. וְתֵהִי אֲזַרְיֹתָהּ זַיִּים וְשִׁבְעַ וְשָׁלוֹם כְּשֵׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבָרָכָה.

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֶי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂתַתֵּן לָנוּ וּלְכָל בְּנֵי בֵיתֵינוּ וּלְכָל הַסָּמוּכִים עָלֵינוּ לְיוֹם הַגָּדוֹל (דִּיקְרָנוּסָא) הַמְּמוֹנָה עַל הַפְּרָנְסָה:

כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אֶתְּהָ וּמְבָרַךְ הַשְּׁנִים:
(וימשיך בעמוד הבא)

אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשְּׁנָה הַזֹּאת. וְאֵת כָּל מֵינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה. וְתֵן טַל וּמָטָר לְבָרָכָה עָלֵינוּ כָּל פְּנֵי הָאָדָמָה. וְרוּחַ פְּנֵי תֵבֵל וְשִׁבְעַ אֵת הָעוֹלָם כָּלוֹ מְטוֹבָךְ. וּמִלֵּא יְדֵינוּ מִבְּרָכוֹתֶיךָ וּמִעֲשֵׂר מִתְּנוֹת יְדֶיךָ.

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֶי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂתַתֵּן לָנוּ

וּלְכָל בְּנֵי בֵיתֵנוּ וּלְכָל הַסָּמוּכִים עָלֵינוּ לְיוֹם הַגָּדוֹל (דִּיקְרָנוּסָא) הַמְּמוֹנָה עַל הַפְּרָנְסָה: בְּכַבּוֹד בְּזָכוֹת שְׂמֵךְ הַגָּדוֹל (דִּיקְרָנוּסָא) הַמְּמוֹנָה עַל הַפְּרָנְסָה:

שְׂמֵרָה וְהַצִּילָה שְׁנָה זוֹ מִכָּל דְּבַר רָע. וּמִכָּל מֵינֵי מִשְׁחָזִית וּמִכָּל מֵינֵי פּוֹרְעָנוֹת. וְעֲשֵׂיהָ לָהּ תִקְוָה טוֹבָה וְאֲזַרְיֹת שָׁלוֹם. חֹסֶם וְרִזְחִים עָלֶיהָ וְעַל כָּל תְּבוּאָתָהּ וּפְיֵרוֹתֶיהָ. וּבְרָכָה בְּגִשְׁמֵי רִצּוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה. וְתֵהִי אֲזַרְיֹתָהּ זַיִּים וְשִׁבְעַ וְשָׁלוֹם. כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אֶתְּהָ וּמְבָרַךְ הַשְּׁנִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

פנימיות דפנימיות

(ב)

להמשיך (לדחות) נצח דאחור ופנים דפנים להמשיך אור מהוי"ה ואהי"ה דחיריק מז"ת דחכמה דכתר דז"א, לנצח דז"א דניקוד הנז' וג"ר דנצח דאו"פ דפנים דחכמה דכתר. וליתנו בנשיקה לפיה דנוק' דניקוד הנז'

או"פ ואו"מ לנצח דנוק'

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

לג' כלי נצח דנוק'

אֵל

א, אֵל

בַּם

(א)

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

לג' כלי נצח דז"א

יְהוָה

צָבָב צָבָב

צָבָב

פנימיות דחיצוניות

להמשיך הארה מפ"ע דיסוד דז"א דז"א, לדעת דנוק'

מְבַרְךָ הַשָּׁמַיִם:

להעלות פנימיות (שהוא חיצוניות) בג"ה דנה"י דכללות האצילות, להלביש פנימיות עצמם שעלה כבר והלביש לחיצוניות בג"ה דחג"ת דכללות האצילות.

תְּקַלֵּה גי' ה"ג **מִנְצַפֵּךְ מִנְצַפֵּךְ** כפולות (עם עשר אותיות), שהתפשטותם עד הודה. ומשם ליסודה. **בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל** היא אימא שעל ידה נמתקים הה"ג הנז"ל. **לְאִזְרוֹתֵינוּ, וְשֵׁא נֵס** גי' יוד הא ואו הא **אֲדַנִּי לְקַבֵּץ גְּלוֹתֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ [מְהֵרָה] יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרְבֶּעַ כְּנָפֹת (חֲבוּן) (חֲבוּן)** ^(ו) [יכוין כי שם חב"ו] עם נקודותיו [עולה גי'] ע"ב **יֹד הִי וְיוֹ הִי** וס"ת מבטנו יורישנו אל וו"ל

ולקבץ ניצוצי קריו ע"י שמות אלו **הָאָרֶץ לְאֶרְצֵנוּ:**

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁפֹל טַפְּהָ וְטַפְּהָ שֶׁל זֶרַע שִׁיִּצְאָה מִמֶּנִּי לְבִטְלָה, בֵּין בְּאוֹנֵס בֵּין בְּרִצּוֹן, בֵּין בְּשׂוֹגֵג בֵּין בְּמִזִּיד, בֵּין עַר בֵּין יִשָּׁן, בֵּין עַל יְדֵי בֵּין עַל יְדֵי אֲחֵרִים, שֶׁלֹּא בְּמִקּוֹם מִצְוָה, עֲשֵׂה לְמַעַן שִׂמְךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק חֲזִיל **בְּלַע וְיִקְיֵאֵנוּ (ר"ת חב"ו), שֶׁתְּחַזְּרֵם לְמִקּוֹמָם בְּמִקּוֹם הַקּוֹדֵשׁ:**

○ הי"ן: כן כתב בספר ברכת מאיר בסופו בשו"ת ברכת שמואל ויצחק תשובה ד' משם הרה"ג המקובל האלקי רבי יצחק כדורי זצוק"ל ומשם הרה"ג המקובל רבי שמואל דרוזי זצוק"ל.

[צד:]

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְיָ הַבּוֹנֵה

פְּנִימִיּוֹת דְּפְנִימִיּוֹת

(א)

(ב)

להמשיך (לדחות) הוד דאחור ופנים דפנים להמשיך אור מהוי"ה דקבוץ מו"ת דחכמה דכתר דז"א, להוד דז"א דניקוד הנז' ואהי"ה דקבוץ מג"ר דהוד דאו"פ דפנים דחכמה דכתר, וליתנו בנשיקה לפיה דנוק'

**אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה**

לג' כלי הוד דז"א

אֲדַנִּי

אֶצְבְּאוּ צְבָאוֹת

אוֹת

דניקוד הנז'

או"פ ואו"מ להוד דנוק'

**אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה**

לג' כלי הוד דנוק'

אֱלֹהִים

א, אל, אלה, אלהי, אלהים

במוכץ

פְּנִימִיּוֹת דְּחִיצוֹנִיּוֹת

יכוין להמשיך הארה מפרק אמצעי דנצח ז"א דפנימיות דחיצוניות, לחסד דנוק'

מִקְבִּץ גי' יוד הי ויו הי, יוד הי ואו הי, יוד הא ואו הא, יוד הה וו הה גי' רל"ב,

[יכוין שע"י שמות אלו יעלו כל הניצוצות שירדו לקלי']

ועם ד' שמות כוללים עולים רל"ו כמנין גדול אדוננו ורב כח (O)

נְדַחֲיִי גי' ע"ב יוד הי ויו הי **עָמוּ יִשְׂרָאֵל:**

להעלות פנימיות (שהוא חיצוניות) דת"י דנה"י דכללות האצילות,

להלביש פנימיות עצמם שעלה כבר והלביש לחיצוניות דת"י דהג"ת דכללות האצילות.

הַשִּׁיבָה שְׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָא שׁוֹנָה ר"ת ש"כ"ה דינים זכרים שביסודה

וימתיקם בהוי"ה הרמוזה בר"ת **וְיִוְעֲצֵנוּ כְּבַתְּחִלָּה** ר"ת בגי' יהוה, **וְהִסֵּר**

מִמֶּנּוּ יָגוֹן (סמאל) **וְאֲנַחָה** (לילית), **וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ מִהֲרָה אַתָּה**

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְיָ הַבּוֹנֵה יְיָ הַבּוֹנֵה לְבַדְּךָ, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים הוא הרחמים כדי להמתיק

ברחמים את דיני צדק ומשפט **בְּצִדְקָה וּבְמִשְׁפָּט.**

○ הי"ן: עיין פאת השד"ה עמוד שמ"ח. ומקורו בפע"ח [דף נ"א ע"ב] משם מהרח"ו. ועיין עוד פת"ע [דף מ"ב סוף ע"ב] אות ג'.

[צה.]

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹדוּ וְיִשְׁבְּחוּ יְאֵהֲדוֹנָהּ

פנימיות דפנימיות

להמשיך יסוד דאו"פ דפנים דחכמה דכתר, ליסוד דז"א דניקוד הנז'

אוהויהו אוהויהו אוהויהו אוהויהו
יהויהו יהויהו יהויהו יהויהו

לג' כלי יסוד דז"א

יְאֵהֲדוֹנָהּ

שׁוֹן, שׁוֹן דלת, שׁוֹן דלת יוד
שׁוֹן דלת יוד

להמשיך אור מהוי"ה ואהי"ה דשורק מז"ת וג"ר דיסוד דאו"פ דחכמה דכתר דז"א.
וליתנו בנשיקה לפיה דנוק' דניקוד הנז'

או"פ ואו"מ ליסוד דנוק'

אוהויהו אוהויהו אוהויהו אוהויהו
יהויהו יהויהו יהויהו יהויהו

לג' כלי יסוד דנוק'

שׁוֹן דלת יוד

שׁוֹ

שׁוֹ, שׁוֹ, שׁוֹ

פנימיות דחיצוניות

יכוין להמשיך הארה מפרק אמצעי דהוד דז"א דפנימיות דחיצוניות דז"א, לגבורה דנוק'

מֶלֶךְ אוֹהֵב ממתיק דיני צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

להעלות פנימיות [וחיצ'] הכתר עליון דכללות האצ"י שהוא השורש ד' מוחין דחב"ד דכללות האצילות, להלביש [פנימיות עצמו שעלה כבר והלביש] לחיצוניות תפארת דעקודים.

לְמִינִים וְלַמְּלָשִׁינִים אֵל תְּהִי תְקוּהָה שלא תהיה אחיזה לקלי' אפילו ביצירה ועשיה שהיא תיק ונרתק לו"ה, **וְכָל־הַיְדוּדִים כְּרָגַע יֵאבְדוּ,**
וְכָל־אוֹיְבָיְךָ (ס"מ) וְכָל־שׂוֹנְאֵיְךָ (לילי"ת) מְהֵרָה יִפְרָתוּ,
וּמְלָכוֹת הָרָשָׁעִים מְהֵרָה תִּעַקְרֶן וְתִשְׁבֵּר וְתַכְלֵם וְתַכְנִיעֵם

[צה:]

בְּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ.

להעלות פנימיות [וחיצונית] דת"י דמלכות דכללות האצילות,

להלביש חיצוניות דת"י דנה"י דכללות האצילות העומדים במקום [חיצי] חג"ת.

עַל הַצְּדִיקִים וְעַל הַחֲסִידִים, וְעַל שְׂאֵרֵי עַמְּךָ בְּיַת
יִשְׂרָאֵל, [וְעַל זְקֵנֵיהֶם], וְעַל פְּלִיטַת בַּיִת סוּפְרֵיהֶם,
וְעַל גְּרֵי הַצָּדֵק וְעַל יָנּוּ, יִהְיוּ נָא רִחְמֶיךָ יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֶלֵּהֵינוּ, וְתֵן שְׂכָר טוֹב לְכָל־הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת,
וְשִׁים חֵלְקֵנוּ עִמָּהֶם יכוון להתפלל להשי"ת שאם גרמו עונותיו
שינטל חלק עוה"ב שלו ח"ו וינתן לצדיקים, שינתן ביד צדיקים שאין חפצים ליהנות משל
אחרים שיחזירו לו כשישוב בתשובה. וְלַעֲוֹלָם לֹא יָבוֹשׁ כִּי בָךְ בָּטְחִינוּ,
וְעַל חֲסִדְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעַנְנוּ.

[צ"ו]

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְיִהְיוּ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

פנימיות דפנימיות

(א) להמשיך או"פ מז"ת דפ"ע דיסוד דז"א שהוא דעת דנה"י שהוא הוי"ה דשורק,
ואו"מ מג"ר דפ"ע הנז' שהוא אהי"ה דשורק, לדעת דנוק'

או"פ ואו"מ דפ"ע דיסוד דז"א
אוהויהו אוהויהו
יהוהויהו יהוהויהו

פרק עליון דיסוד דז"א
יהוהויהו

ג' כלי דעת דנוק'
יוד הה וו הה

יוד, יוד הה, יוד הה וו, יוד הה וו הה
יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא

א. ועיין בס' נה"ש דכ"ה ע"ב וז"ל: ובענין ברכות האמצעיות וכו' והוא כי צריך למיין להמשיך מוחין מו"ס דז"א לז"ס דנוק'. וגם להמשיך לה הארה מט"פ הנה"י דז"א לט"ס וכו' והוא מברכת אתה חונן עד ברכת השיבה הם מס' לס', וברכת על הצדיקים ותשכון ואת צמח מט"פ וכו' וכולם הם י"ב נשיקין מאתה חונן עד שמע קולנו וע"ש. וכן נסדר בסידור הארוך י"ב נשיקין מאתה חונן עד שמע קולנו א"כ מוכרח לומר כי מה שלא נסדר בסידור הקצר בפ' בברכת על הצדיקים ותשכון ואת צמח, כ"ז הוא מאהבת הקיצור וסמכו על המעיין. ובדרך אגב צ"ל כי למה בסידור הארוך לא נסדר שם התחלקות הט"פ דנה"י דז"א וט"ס דנוק' בג' ברכות אלו על הצדיקים ותשכון ואת צמח וכמ"ש בנה"ש [הובד"ל] וכן נסדר בסידור הקצר ולא כן בסידור הארוך כתוב שם סתם והוא זה כי בברכת על הצדיקים כ"כ יכוין להמשיך אור מג"ר ומז"ת דאו"פ דפנים דיסוד דז"א לז"ס דכל ספירה דדת"י דנוק' וכן כתוב בברכת תשכון ואת צמח שהם בס' נו"ה דז"א ונלע"ד כי גם זה מהקיצור וסמכו על המעיין וא"ש ההי"ב.

להמשיך או"פ ואו"מ מז"ת וג"ר דפ"ת
[צ.ז.] דהוד דז"א, להוד דנוק'

אֱהִיָּה
יְהוָה

פ"ג דהוד דז"א

אוֹת

ג' כלי הוד דנוק'

אֱלֹהִים

א, אל, אלה, אלהי, אלהים

במוֹכָן

להמשיך או"פ ואו"מ מז"ת וג"ר דפ"ב
דהוד דז"א, לגבורה דנוק'

אֱהִיָּה
יְהוָה

פ"ב דהוד דז"א

אֶצְבְּאוּ צְבָאוֹת

ג' כלי גבורה דנוק'

יְהוָה

אֱלֹהִים

אֶכְדָּטֵם

פנימיות דחיצוניות

להמשיך הארה מפ"ת דהוד דז"א דפנימיות דחיצוניות, להוד דנוק'

בוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

בט"ב מסיימים הברכה: מְבַרְכֵם צִיּוֹן בְּבִינֵי יְרוּשָׁלַיִם:

להעלות פנימיות [וחיצוניות] חח"ן דמלכות דכללות האצילות, להלביש חיצוניות
חח"ן דנה"י דכללות האצילות העומדים עתה במקום [חיצ'] חג"ת דכללות האצילות.

אֶת צְבִמְזוֹ ג' **יֵאֱהוּיָהּ יֵאֱהוּדוֹנָהּ** יְהוּד עֲבָדְךָ מְהֵרָה
תְּצַמְיֵנִי, וְקַרְנֵוּ תָרוֹם בְּיִשׁוּעַתְךָ, כִּי לִישׁוּעַתְךָ קִוִּינוּ
[וְצַפִּינוּ] כָּל־הַיּוֹם. יכוין לצפות לישועה בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

יֵאֱהוּדוֹנָהּ
אָדוֹן הַכֹּס
הֵיחַ תְּהֵי וַיְהִי

פנימיות דפנימיות

להמשיך או"פ ואו"מ מז"ת ומג"ר דפ"ע דנצח דז"א, להכמה דנוק'

אֱהִיָּה
יְהוָה

פרק עליון דנצח דז"א

יְהוָה

ג' כלי חכמה דנוק'

יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

[צ"ז:]

לְהַמְשִׁיךְ או"פ וּאו"מ מו"ת וג"ר דפ"ב

דנצח דז"א, לְחַסֵּד דְנוּק'

אֱהִיָּה

יְהוָה

פ"ב דנצח דז"א

צַב צַב צַב צַב

ג' כלי חסד דנוק'

אֵלֶּף לְמֹד

אֵלֶּף, אֵלֶּף לְמֹד

אֵלֶּף

לְהַמְשִׁיךְ או"פ וּאו"מ מו"ת וג"ר דפ"ת

דנצח דז"א, לְנַצַּח דְנוּק'

אֱהִיָּה

יְהוָה

פ"ג דנצח דז"א

צַב צַב

ג' כלי נצח דנוק'

אֵל

א, אֵל

בֵּם

פנימיות דחיצוניות

לְהַמְשִׁיךְ הָאָרֶה מִפ"ת דִּיסוּד דז"א דפנימיות דחיצוניות, לִיסוּד דְנוּק'

מִצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

להעלות פנימיות (שהוא חיצוניות) חח"ן בג"ה דת"י דחב"ד דכללות הבריאה עתיק ונוק' וא"א ונוק', להלביש פנימיות עצמם שעלה כבר והלביש לחיצוניות חח"ן בג"ה דת"י (דמלכות) [דנהי"ם¹] דכללות האצילות.

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ וְהוֹדוּ לָנוּ הַיְיָ אֱהִיָּהּ (דעת פנימי דנוק')
אֱלֹהֵינוּ אֲבָג יתָ, אָב הַרְזָמָן [זוּס וְ] רִזָּם עֲלֵינוּ קִרַע שִׁטָּן,
וְקִבַּל בְּרִזָּמִים וּבְרִצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ נִגְד יִכַּשׁ, כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ
תְּפִלוֹת וְתַזְנוּנִים אֶתְּהָ בִטֵר צִתָּג.

אַרְאֵיתָ אֶחָד רֹאשׁ אֶחָדוֹתוֹ רֹאשׁ יְהוּד תְּמוֹרְתוֹ אֶחָד:

תפילה החיד"א (ביום שיש בו תחנון. הבוחר יבחר תפלת וידוי אחת, מתוך הג' שהבאנו כאן):
מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִשְׁת פְּנִים בְּחִרְפָּה וּבְלִמָּה. שְׁחַטָּאנוּ עֵינֵינוּ וּפְשַׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ. וְעִבְרָנוּ עַל מַצוֹת דְּאוֹרֵייתָא וְדַרְבָּנָן. וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂינוּ. וְהִרִי אֲנוּ מִתְחַרְטִים חֲרָטָה נְמוּרָה, וְאֲנַחְנוּ רוּצִים בְּלֵב שְׁלֵם לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה. וְיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱהִיָּהּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שְׁתַּזְנוּנוּ לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה. וְתִמְחֹל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לְכָל חַטָּאתֵינוּ וְעֲוֹנוֹתֵינוּ וּפְשַׁעֵינוּ. וְתִמְלֹא כָּל הַשְּׂמֹת שְׁפָנֵמֵנוּ בְּהֵם. וְתוֹצִיא לְאוֹר כָּל נִיּוּצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת אֲשֶׁר נִתְּפוּרוּ עַל יְדֵינוּ. וְיִשׁוּב תְּכַל לְאִיתָנוּ הַרְאֵנוּ. וְתַזְנוּנוּ לְקַיִם כָּל מַצְוֹתֶיךָ. וְלַעֲסוֹק בְּתוֹרָה לְשִׁמְחָה. וְתַצִּילֵנוּ מִצַּר הָרַע. וְתִפְרָנְסֵנוּ פְּרָנְסָה טוֹבָה בְּהִתְרַן וְנִחַת וְרִיחַ לְעַבְדֶּיךָ. בְּנֻכּוֹת שְׂמֵךְ הַקְּדוּשׁ הַמְּמוּנָה עַל תְּפִרְנָסָה (דִּיקְרָנְסָא גִימְטְרִיא חַת"ך עִם ג' אוֹתוֹת).

1. הי"ן: עיין פאת השד"ה דף רמ"ח ע"ב.